

РЕШЕНИЕ

№ 2518

гр. София, 21.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в
публично заседание на 23.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6699**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.226, ал.1 от АПК.

Образувано е по жалба на Д. Л. А. с ЕГН [ЕГН] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221724005976-091-001 от 19.02.2025 г., издаден от П. Т. П. - орган, възложил ревизията, и А. Л. И. - ръководител на ревизията, изцяло потвърден с Решение № 477/15.05.2025 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ – НАП, [населено място], с който е установено задължение за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 93 041,50 лв. и лихви в размер на 22 680,76 лв. В жалбата, в ход по същество и в писмени бележки се излагат съображения за незаконосъобразност поради нарушение на материалния закон, като се иска неговата отмяна. Счита, че административният орган не е доказал фактите, които са разпределени в негова доказателствена тежест, а именно фактическите основания, посочени в ревизионния акт. Претендира се присъждане на разноските по делото.

В с.з. жабоподателя, редовно призован се представлява от адв. П., която поддържа жалбата на наведените в нея основания.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика”, чрез процесуалния си представител юрк. М. счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомереност на поисканото адвокатско

възнаграждение.

СГП, уведомени не изпращат представител и не вземат становище по жалбата.

От фактическа страна.

Със Заповед №Р-22221724005976-020-001 от 14.11.2024 г. връчена на 15.11.2024 г. електронно, по реда на чл. 29, ат. 4 от ДОПК във връзка с чл. 30, ат. 6 от ДОПК е възложено извършване на ревизия на Д. Л. А. за установяване на задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2022 г. до 31.12.2022г.

Жалбоподателката е местно лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ и в това й качество е носител на задължението за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на лицето е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения. С Протокол №Р-22221724005976-ППД-001 от 27.11.2024 г. са присъединени писмени доказателства, събрани при проверка за съпоставка на доходи и имущества на физическото лице.

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-16002423238052-141-001 от 22.01.2024 г., присъединен към доказателствата, събрани при ревизията, е обективизиран резултатът от направена проверка на „ЕЙНДЖЪЛС ЕСТЕЙТ“ АД, ЕИК[ЕИК], предвид обстоятелството, че задълженото лице е член на Съвета на директорите и акционер в това дружество.

Жалбоподателката е подала годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ с деклариран данък върху дохода в размер на 265,00 лв. Към декларацията е попълнено приложение обр. 5 за доходи от прехвърляне на акции, дялове и други финансови активи от „ЕЙНДЖЪЛС ЕСТЕЙТ“ АД. Декларирана е цена на придобиване на активите в размер на 12 022 349,75 лв., продажна цена 1 711 351,25 лв. и разлика в размер на 10 310 998,50 лв. Ревизиращите са установили, че Д. Л. А. не е предоставила информация за това как е определен размерът на продажната цена. Установено е, че е прехвърлила 4 750 акции по 10 лв. на PURCARI ERISE PUBLIC COMPANY LIMITED, К. съгласно договор от 26.09.2022 г., на 500 000,00 евро, с легова равностойност 977 915,00 лв. Сумата е преведена по сметка на ревизираното лице и приета от органите по приходите като продажна цена.

За да определят цена на придобиване ревизиращите са взели предвид следните и обстоятелства:

Задълженото лице е акционер в „ЕЙНДЖЪЛС ЕСТЕЙТ“ АД от създаване на дружеството и вписването му в Търговския регистър на 19.01.2010 г. с капитал в размер на 50 000,00 лв., разпределен в 40 обикновени налични поименни акции с право на глас с номинална стойност 1

250,00 лв. всяка. Вписаните от жалбоподателката акции са 20, с номинална стойност 25 000,00 лв.

С договор от 01.07.2022 г. между Л. А., в качеството на дарител, и ревизираната, в качеството на дарена, дарителят прехвърля на дарения вземания от „ЕЙНДЖЪЛС ЕСТЕЙТ“ АД в размер на 413 699,75 лв., върху които за периода от 01.07.2022г. до 03.10.2022 г. са начислени лихви в размер на 2 606,87 лв.

На основание чл. 194, ал. 4 от Търговския закон /ТЗ/ с доклад от 27.09.2022 г. от Съвета на директорите и протокол от извънредно Общо събрание на акционерите от 03.10.2022 г. е взето решение за увеличаване на капитала на дружеството от 50 000,00 лв. на 125 000,00 лв. чрез издаване на 7 500 нови обикновени налични и поименни акции с номинална стойност 10,00 лв. всяка. Същите е следвало да бъдат вписани от акционерите срещу непарични вноски съгласно оценка на три независими вещи лица. Такива са назначени от Агенция по вписванията с акт от 25.08.2022 г. на основание чл. 72, ал. 2 от ТЗ. Въз основа на изготвеното заключение вземанията на жалбоподателката от „ЕЙНДЖЪЛС ЕСТЕЙТ“ АД са определени в размер на 12 012 349,75 лв. към 31.07.2022г., от които 11 598 650,00 лв. са направени от лицето допълнителни парични вноски и 413 699,75 лв. - стойността на прехвърленото вземане от дарителя. Относно първоначално вписаните акции с номинална стойност 1 250,00 лв., Общото събрание е взело решение за деноминация като вместо 40 поименни акции с номинална стойност 1 250,00 лв., общо 50 000,00 лв., да станат 5 000 поименни акции с номинална стойност по 10,00 лв. всяка, общо 50 000,00 лв. Прехвърлените на жалбоподателката вземания в размер на 413 699,75 лв., лихвите за тях в размер на 2 606,87 лв. и направените до момента допълнителни парични вноски в размер на 11 561 150,00 лв. са вписани на 03.10.2022г. като непарична вноска в капитала на „ЕЙНДЖЪЛС ЕСТЕЙТ“ АД. Срещу това Д. Л. А. е придобила общо 6 250 акции с номинална стойност 10,00 лв., от които 2 500 поименни акции при създаване на юридическото лице и 3 750 поименни акции при вписване на увеличението на капитала/ $2500 + 3\,750 = 6\,250$ /.

Въз основа на представените от дружеството счетоводни записвания е установено, че само част от вземанията на жалбоподателката са прехвърлени в основния капитал и са осчетоводени по дебита на сметка 499 „Други кредитори“ и кредита на сметка 101 „Основен капитал“, а именно 37 500,00 лв. Останалата част от вземанията на задълженото лице са осчетоводени като допълнителни резерви по сметка 110. Внесеният и записан основен капитал на дружеството е 125 000,00 лв., като в него не са включени вземанията, възлизащи на 12 012 349,75 лв., в т. ч. 11 598 650, лв. допълнителни парични вноски и 413 699,75 лв. по договор за дарение на вземания, сключен с дарителя Л. А..

При така установеното относно цената на придобиване органите по приходите са приели, че същата е в размер на 47 500,00 лв., в т. ч. 3 75 акции по 10 лв. придобити на 03.10.2022 г., общо 37 500,00 лв., и 20 акции по 1 250лв. при учредяване на акционерното дружество на стойност 25 000,00 лв. Последните по решение на Общото събрание са деноминирапи от 40 акции по 1 250,00 лв. всяка на 5 000 акции по 10 лв. всяка, съответно вписаните от лицето акции при първоначалното учредяване на дружеството след деноминацията са 2 500 акции по 10,00 лв., 25 000,00 лв. От наличните 6 250 акции жалбоподателката е продала на чуждестранното дружество 4 750 акции. В резултат на това към датата на извършената продажба е собственик на 1 500 акции / $6\,250 - 4\,750 = 1\,500$ /. За да формират цена на придобиване в размер на 47 500,00 лв. ревизиращите са приели, че от общо продадените 4 750 акции, 1 000 акции са вписаните при учредяване на

дружеството, а останалите 3 750 акции са впоследствие придобитите при увеличаване на капитала, общо 4 750 продадени акции, всяка с номинална стойност 100 лв., съответно цена на придобиване 47 500,00 лв.

Органите по приходите са обосנוвали този извод с размера на вписания в Търговския регистър капитал въз основа на решение на Общото събрание от 03.10.2022г., възлизащ на 125 000,00 лв. и направените от „ЕЙНДЖЪЛС ЕСТЕЙТ“ АД счетоводни записвания. Въз основа на същите е констатирано, че само част от направената от акционерите непарична вноска е използвана за придобиване на акции, а останалата част е записана в капиталовия резерв на юридическото лице. С оглед това при определяне на покупната цена на акциите е взета предвид номиналната им стойност. Съответно при вписан капитал в размер на 125 000,00 лв. и номинална стойност на една акция, възлизаща на 10,00 лв., акциите в капитала на дружеството са 12 500, от който жалбоподателката е собствник на 6 250 акции преда продажбата и на 1 500 акции след извършената продажба.

При формиране на покупната цена на акциите не е взета предвид стойността на направената непарична вноска, осчетоводена по сметка 110 „Допълнителни резерви“. Посочено е, че частта от непаричната вноска, с която се увеличават резервите на дружеството, не може да се приеме като цена на придобиване по аргумент от чл. 33, ал. 6 от ЗДДФЛ, във връзка с чл. 33, ал. 6, т. 9 от ЗДДФЛ. Ревизиращите допълнително са се мотивирали с разяснение №24-39-152 от 10.12.2015 г. на заместник изпълнителния директор на НАП. По отношение цената на придобиване на продадените от лицето акции са изложили аргументи, че същата следва да бъде формирана като сбор от сумата на придобитата част от капитала на дружеството при неговото учредяване през 2010 г. и частта от непаричната вноска, с която капиталът е увеличен през 2022 г.

При тази фактическа обстановка органите по приходите са определили размер на ния доход съгласно чл. 33, ал. 4 от ЗДДФЛ, като са намалили продажната цена на е, възлизаща на 977 915,00 лв., с определената покупна цена в размер на 00 лв., приета като документално доказана цена на придобиване съгласно чл. 33, г. 1 от ЗДДФЛ. Формирана е данъчна основа 930 415,00 лв. и дължим данък в на 93 041,50 лв.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221724005976-091-001 от 19.02.2025 г., издаден от П. Т. П. - орган, възложил ревизията, и А. Л. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен електронно на 25.02.2025 г.

С ревизионния акт на лицето са установени задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 93 041,50 лв. за периода от 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 22 680,76 лв.

Срещу Ревизионния акт е депозирана жалба като с Решение №477/15.05.2025г. Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С. потвърждава РА изцяло.

Правни изводи:

Жалбата срещу процесния РА е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице. РА в неговата цялост е обжалван по административен ред и не е отменен, поради което жалбата се явява процесуално допустима

Разгледана по същество е основателна, поради следните съображения:

Съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му. Изложеното до тук налага да се приеме, че ревизионното производство е образувано и съответно ревизионния доклад и ревизионния акт са издадени от надлежно снабдените с правомощията за това органи по приходите. Както ревизионния доклад, така и ревизионния акт са съставени в предвидената за това форма. Ревизионният акт е валиден административен акт и е издаден от материално компетентен, териториално компетентен и компетентен по степен административен орган, в съответствие и с приетото от Общото събрание на колегиите при Върховния административен съд Тълкувателно решение №5 от 13.12.2016г. по тълкувателно дело №10/2016г.

Оспореният РА е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Видно от приложените копия на РА е подписан с електронен подпис. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл.16, ал.1, т.1 ЗЕДЕП по делото са представени доказателства, че органите по приходите, подписали РА, разполагат с удостоверение за квалифициран електронен подпис. Такива доказателства, в това число и на електронен носител са приобщени и за лицата, издали РД и ЗВР. Още повече, предвид разпоредбата на чл. 25, т. 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила съгл. чл. 52 от 01.07.2016 г., както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО на ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 година относно правната рамка на Общността за електронните подписи, съгласно които правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение.

Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание.

Относно материалната законосъобразност на акта:

Настоящата ревизия на Д. А. е първа за посочените периоди и видове задължения. А. е местно физическо лице и на основание чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДФЛ е носител на задължение за данъци върху доходи, придобити от източници в Република България и в чужбина.

Спорният между страните въпрос е относно приложението на чл. 33, ал. 6, т. 9 от ЗДДФЛ и чл. 33,

ал. 6, т. 5 от ЗДДФЛ. Съдът не споделя мотивите на органа по приходите относно приложимостта на двете разпоредби по отношение на конкретната фактическа обстановка касаеща Д. А., по следните съображения.

Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 6, т. 9 от ЗДДФЛ, в относимата ѝ редакция към конкретния период, цената на придобиване на акции е „документално доказаната цена на придобиване на имуществото – предмет на непарична вноска с търговско дружество - в случаите на продажба или замяна на акции и дялове, получени за направени непарични вноски в търговско дружество, с изключение на случаите по т. 5“.

Както е видно от самата разпоредба на чл. 33, ал. 6, т. 9 от ЗДДФЛ, тя се прилага по отношение на акции/дялове, придобити в резултат на непарична вноска, с изключение на случаите, в които предмет на непаричната вноска е имущество, доходите от продажбата или замяната на което са необлагаеми по смисъла на чл. 13, ал. 1 от ЗДДФЛ. Това е видно и от разпоредбата на чл. 33, ал. 6, т. 5 от ЗДДФЛ, в която изрично и лимитативно се очертава приложното поле на разпоредбата - „5. частта от непаричната вноска, вписана в учредителния договор, е дружествения договор или в устава на търговско дружество, съответстваща на продадените или на заменените акции и дялове - е случаите на направени непарични вноски в търговско дружество, когато вноската има за предмет имущество, доходите от продажбата или замяната на което са необлагаеми по смисъла на чл. 13, ал. 1 към датата на вписване на вноската в търговския регистър“.

В конкретния случай е безспорно и в РА и РД е потвърдено изрично, че прехвърлянето на акциите в Дружеството, осъществено от Д. А., не попада в категориите освобождавания по чл. 13, ал. 1 от ЗДДФЛ и е облагаема сделка.

С оглед на това неправилно органите по приходите са приложили чл. 33, ал. 6, т. 5 от ЗДДФЛ, правейки разграничение между номиналната и емисионната стойност на записаните от Д. А. акции при извършената непарична вноска.

В конкретния случай, предмет на непаричната вноска, извършена от Д. А. в "ЕЙНДЖЪЛС ЕСТЕЙТ" АД са вземания в общ размер на 12 012 349.75 лева. Дори от този общ размер да се извадят вземанията, придобити от Л. А., стойността на вземанията, формирани от допълнителните парични вноски, извършени от Д. А., остава 11 598 650 лева, което е и тяхната стойност на придобиване от страна на Д. А.. Съответно това е и цената на придобиване на записаните срещу непаричната вноска акции в "ЕЙНДЖЪЛС ЕСТЕЙТ" АД.

Предвид изричната законова разпоредба, приложима в настоящия случай, а именно чл. 33, ал. 6, т. 9 от ЗДДФЛ, липсва каквото и да е основание за тълкуване в различна посока по отношение на непаричната вноска на вземания.

Както е видно от съображенията, изложени в Ревизионния доклад, проверяващият екип смесва имуществото - предмет на апорта и акциите записани в резултат на апорта, съответно цената им на придобиване в противоречие с изричното правило на чл. 33, ал. 6, т. 9 от ЗДДФЛ, като се твърди, че цената на придобиване на акциите се изчислява като сумата на първоначално платената сума (при учредяването на дружеството) и частта от непаричната вноска, с която акционерите са придобили новите акции.

В случая предмет на непаричната вноска, извършена в "ЕЙНДЖЪЛС ЕСТЕЙТ" АД, са вземания на акционера спрямо Дружеството.

По правило, в обичайния случай цената на придобиване на вземания е тяхната номинална стойност. Както бе споменато и по-горе, в конкретния случай номиналната стойност на вземанията на Д. А. спрямо Дружеството са потвърдени в Ревизионния доклад (респективно в РА) и ревизиращият екип не ги оспорва. Така потвърденият размер на вземанията (независимо дали в него се взимат предвид вземанията, придобити от Л. А.) многократно надхвърля продажната цена по договора, с който Д. А. е продала акциите си в "ЕЙНДЖЪЛС ЕСТЕЙТ" АД. Ако се приеме обратното – т.е. това което се твърди в РА, би се стигнало до следното: Д. А. ефективно е внесла парични суми на обща стойност 11 598 650 лева в Дружеството, при записване на акции при увеличение на капитала на Дружеството е внесла имущество (вземания) на същата стойност, продала е акции по цена 875 000 евро (с легова равностойност 1 711 351.25 лева), която е почти 7 пъти по-ниска от стойността на внесеното в Дружеството срещу акциите, но дължи данък за реализирана печалба. Това очевидно противоречи, както на законовата разпоредба, така и на житейската логика.

С оглед на това, определянето на данък в резултат на тази сделка е неоснователно и незаконосъобразно, поради което и ревизионния акт в тази част следва да бъде отменен като материално незаконосъобразен.

Съдът намира за неправилно приложена от органите по плриходите и разпоредбата на чл. 33, ал. 6, т. 5 от ЗДДФЛ, касаеща цената на придобиване на имущество, определяйки я като документално доказаната цена на придобиване на имуществото по договор от 26.09.2022 г.с PURCARI ERISE PUBLIC COMPANY LIMITED, K..

"ЕЙНДЖЪЛС ЕСТЕЙТ" АД е акционерно дружество, учредено и съществуващо в съответствие със законодателството на Република България.

Редът за извършване на непарична вноска в търговски дружества, включително за оценката на стойността на имуществото, което се внася, е уреден изрично в чл. 72 и сл. от ТЗ. В ТЗ (чл. 176 ТЗ) също така изрично е предвидена възможност за акциите в капитала на акционерните дружества да се определя емисионна стойност, по която акциите се поемат от учредителите, съответно от записващите акции лица при набиране на капитала.

Емисионната стойност (а не номинална) е стойността (независимо дали в пари или като непарична вноска, съставляваща друг вид актив), която съответен акционер реално плаща и внася в дружеството, за да придобие съответните акции в капитала му.

Последното несъмнено се потвърждава от правилата на ТЗ, от които е видно, че внасянето на емисионната стойност от страна на акционера е необходимост и задължително изискване и условие за притежанието на съответните акции и упражняването на правата по тях, неспазването на което може да доведе до негативни последици. В този смисъл следва да се разглеждат разпоредбите на чл. 176, ал. 1 от ТЗ, съгласно който „Емисионна е стойността, по която акциите се поемат от учредителите, съответно от подписващите при набиране на капитала чрез подписка “; на чл. 192а, ал. 1, т. 3 от ТЗ: „За вписване на увеличаването на капитала в търговския регистър е необходимо: ... 3. да е внесена разликата между номиналната и емисионната стойност на новите акции“; на чл. 188, ал. 1 от ТЗ: „Срещу записаните акции акционерите са длъжни да направят вноски, покриващи определената с устава част от стойността на акциите. Останалата част се внася в срок, определен в устава, но не повече от две години от вписването на дружеството, съответно на увеличението на капитала “; на чл. 189, ал. 1 от ТЗ: „Акционерите, които не направят уговорените вноски в срок, дължат лихви, ако в устава не е предвидена неустойка. При забава на

непарична вноска може да се търси обезщетение за действителните вреди “; на чл. 189, ал. 2, изр. 1 от ТЗ: „Акционери, които са в забава, ако не направят дължимите вноски, след като им е отправено писмено 1-месечно предизвестие, се смятат за изключени.“; на чл. 228, ал. 1 от ТЗ: „Правото на глас възниква с изплащането на вноската, ако не е предвидено друго в устава“ и др.

Както е видно от горното, фактът, че цената на придобиване/емисионната стойност на акциите съответства на оценката по чл. 72 ТЗ, а не само на номиналната стойност на акциите, записани срещу непарична вноска (съответно на стойността в раздел „Основен капитал“ на годишния финансов отчет на дружеството), е потвърден в данъчната и счетоводна практика и по отношение на начина и стойността, по които юридически лица отчитат инвестицията при придобиване на съответните акции в своето счетоводство.

Съществуващи становища, които са издавани от данъчната администрация и на които се е позовавал проверяващият екип в хода на ревизията, във връзка със конкретни запитвания за специфични случаи на непарични вноски в търговски дружества (напр. Разяснение № 24-39-152 от 18.12.2015 г. относно определяне на документално доказана цена на придобиване на акции или дялове съгласно § 1, т. 22 от ДР на Закона за корпоративното подоходно облагане и Разяснение № 24-38-46 от 19.12.2019 г. относно прилагане разпоредбите на Закона за данъците върху доходите на физическите лица във връзка с направена непарична вноска от съдружник в ООД), са неотносими. Като относими, следва да се посочат Решение № 9143 от 11.07.2017 г. на ВАС по адм. д. № 562/2017 г., VII о., докладчик председателят Б. М.; Решение № 1409 от 31.01.2018 г. на ВАС по адм. д. № 11391/2017 г., 5- членен с-в, докладчик съдията А. А., както и Разяснение № 26-Ф-351 от 5.07.2021 г. относно данъчно третиране съгласно Закона за корпоративното подоходно облагане на сделка при извършване на непарична вноска (апорт) от апортиращо в приемащо (дъщерно) дружество, които обаче са в посочения в настоящото решение смисъл и оборват изложената в обжалваното решение теза на ответника.

В Ревизионния доклад и Решението на ОДОП органите по приходите неколкратно се позовават на обстоятелството, че акциите, придобити от Д. А. при непаричната вноска в Дружеството, са записани само срещу част от стойността на вноската, определена от вещите лица, а останалата част от тази стойност е отнесена в резерви на Дружеството.

Счетоводното отчитане на разликата между номиналната и емисионната стойност на акциите в едно акционерно дружество не е въпрос на предпочитание и преценка на дружеството или на неговите акционери, а е предопределено от императивните разпоредби на закона. Съгласно чл. 176, ал. 3 от ТЗ, „разликата между номиналната и емисионната стойност се отнася във Фонд "Резервен" на дружеството".

Съдът не споделя мотивите на органа по приходите в частта от решението, където е обоснована позицията, че общото събрание на акционерите можело да вземе решение за обратно изплащане на средства от резервите, доколкото правото на Европейския съюз не предвижда възможност за определяне на данъчни задължения на физически или юридически лица въз основа на предположения, спекулации и/или бъдещи несигурни събития.

Поради изложеното, следва да се приеме, че жалбата е основателна и поради това РА следва да бъде отменен.

При този изход на спора се дължат разноски в доказвания размер от 9 279 лв. посоченото възнаграждение съответства на удостоверения материален интерес от 115 722,26 лв., съгласно чл.8, ал.1 във връзка с чл. 7, ал.2, т.5 от Наредба №1 от 09.07.24г. и извършените процесуални действия по делото.

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Л. А. с ЕГН [ЕГН] - Ревизионен акт /РА/ №Р-22221724005976-091-001 от 19.02.2025 г., издаден от П. Т. П. - орган, възложил ревизията, и А. Л. И. - ръководител на ревизията, изцяло потвърден с Решение № 477/15.05.2025 г. на Директора на дирекция „ОДОП“ – НАП, [населено място], с който е установено задължение за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 93 041,50 лв. и лихви в размер на 22 680,76 лв.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на Д. Л. А. с ЕГН [ЕГН], разноси по делото в размер на 9 279 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.